

John-Wilhelm Flattun: "Myter, makt og sannhet: myteskaping og propaganda under Rosekrigene i England"

Under Rosekrigene i senmiddelalderens England var ideen om historisk opphav nært knyttet til kongemakten og myten om en nasjon. Mot slutten av 1400-tallet ble krigen mellom de to familiene en maktkamp, på hver side stod til slutt Richard III og den kommende Henry VII. Det var og en propagandakrig med myterskaping og historieskriving som våpen, med helter og monstre, en symbolkamp for å uttrykke hver sin rett til både trone, folk og den sanne historien. Den mest slående endringen i den visuelle retorikken tydeliggjorde seg da Henry VII vant og freden kunne komme. Da en total helomvending i symbolbruken gikk fra Henrys bruk av makt- og monstersymbolet, den walisiske røde dragen, til den forsonende Tudorrosen og de nylig forente familiene, en «ny» nasjon og et «nytt» dynasti steg frem fra en gammel historie. Ideen og betydningen av historisk tilhørighet og nærhet til det mytiske opphavet ble aktivt brukt som en del av det kongelige maktspelet, men og som i et forsøk på å forene motstridende grupper til et kollektiv, for å danne en ide om en nasjon. Nasjonsdannelsen ble et forsøk på å påberope seg den *foretrukken sannhet*, og i et forsøk på å skrive en ny felles historie. I dette innlegget vil jeg se nærmere på hvordan maktretorikken til de to familiene York og Lancaster benyttet seg av det visuelle og det narrative i en jakt på en foretrukken sannhet, hvordan ble denne politiske krigsretorikken synliggjort? Og, hvordan påvirker og påvirkes den visuelle retorikken av kollektiv erindring i møte med myter om en felles tilhørighet?